

*Л.О. Кочерга, студ. групи 401-А
наук. кер. Т.Ю. Кузьменко, старший викладач
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНЕ ВИРІШЕННЯ КУЛЬТУРНО-РОЗВАЖАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ (КРЦ)

Створення умов для відпочинку людей – одна з актуальних проблем. У зв'язку із цим велике значення має раціональне та ефективне формування культурно-розважальних комплексів, що сприяє оздоровленню, відпочинку та духовному розвитку людини. Архітектурно-планувальна структура культурно-розважального центру та його об'ємно-просторове рішення повинні забезпечити чітке функціональне зонування, щоб запобігти перетинанню потоків відвідувачів різних за призначенням зон. У той же час планувальна структура має поєднувати різні функціональні частини культурно-розважального центру, щоб забезпечити його компактність, єдність між функціонально близькими приміщеннями.

Архітектурно-планувальна організація закладів відпочинку достатньо змінилася за останнє десятиріччя, тому існує матеріал для розгляду й удосконалення підходів до їх планування. Сформувалися зовсім нові тенденції поліфункціональності міських просторів і окремих вузлів, багатофункціональність приміщень загального користування та зального типу, що мають кілька рівнозначних функцій, які забезпечують можливість більш повного задоволення потреб населення. Водночас, необхідно не втратити такі важливі якості міського простору, як масштабність, гармонія функції та форми пластичності – все те, що створює відчуття психофізіологічного комфорту. Від клубу загального профілю до центру дозвілля і далі до КРЦ – такий еволюційний розвиток сучасного культурно-розважального центру. Шляхом кооперування і блокування створюються багатофункціональні центри: культурно-спортивні та культурно-оздоровчі, навчально-культурно-спортивні тощо. В основі архітектурно-планувальних рішень культурно-розважальних центрів лежать такі принципи:

- містобудівні особливості;
- універсальність глядацьких залів;
- чітке функціональне зонування основних груп приміщень;
- гнучкість, трансформативність і багатофункціональне
- використання груп приміщень;
- організація комфортних умов перебування для всіх груп відвідувачів
- культурно-розважального центру (інсоляція, звукоізоляція тощо).

Функціональна структура культурно-розважального центру включає наступні групи:

- вхідно-розподільна група приміщень;
- видовищна група приміщень;
- група приміщень для ігор;
- група приміщень зони харчування;
- адміністративно-господарська група приміщень.

Об'ємно-планувальне вирішення клубних будівель загального профілю визначається містобудівною ситуацією і функціонально-технологічними умовами, що впливають на взаємозв'язок і склад приміщень, які умовно поділяються на частини: видовищні, клубні, адміністративно-побутові.

Поєднання різних частин центру можливо здійснити завдяки включенню до планувальної структури центру рекреаційних та комунікаційних приміщень загального застосування, до яких слід віднести: рекреаційні холи, атріумні простори, галереї, внутрішні криті та частково відкриті двори, тераси, зелені покрівлі тощо. Кожна складова частина центру має своє просторове рішення залежно від функції, а також від її ролі в структурі об'ємно-просторової композиції будівлі. Найбільш важливу роль в композиції центру відіграє видовищна частина, яка може домінувати. В рішенні центру зараз актуальне застосування сучасних еко-технологій, пов'язаних з інженерним забезпеченням комплексу (енергоощадні інноваційні технології, опалення, освітлення, водопостачання, кондиціонування тощо).

Створюючи об'ємно-планувальну структуру будівлі, не слід забувати про безпеку перебування в ній людей. Всі елементи конструкції повинні відповідати протипожежним нормам і бути безпечними в повсякденному житті та експлуатації будівлі.

Отже, головним завданням при плануванні центрів дозволля є створення оптимальних умов для масового, групового, сімейного і індивідуального розвитку творчих здібностей, спілкування та відпочинку різних верств населення.

Література

1. Будинки і споруди. Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади: ДБН В.2.2-16-2005. – [Чинні від 2006-04-01]. – Офіц. вид. – К. : Укрархбудінформ: Держбуд України, 2005. – 62 с. – (Державні будівельні норми України).
2. Типологія громадських будинків і споруд : посібник (для студ. вищ. навч.закл.)/Л.М. Ковальський, В.М. Лях, А.Ю. Дмитренко та ін. – К.: Основа, 2012. – 272 с.: іл.